

Israelul este în prezent avertizat să se îndepărteze de păcat

Dragi prieteni, suntem la începutul unui noi capitol al cărții profetului Amos. Așa cum vă dați seama Amos nu și-a scris cartea folosind această împărțire pe capitole. Aceasta a fost făcută mult mai târziu. El a alcătuit, mai degrabă, o colecție de mesaje, bineînțeles, toate gravitând în jurul judecății Israelului.

Noi însă, avem cartea împărțită în capitole ce ne ajută să structurăm materialul într-o manieră ce ne înlesnește studiul. În orice caz, cel puțin în ceea ce privește cartea Amos, capitolele respectă, în general, limitele mesajelor prezentate de Amos. Dacă capitolul 5 începea cu o invitație adresată poporului, invitație să asculte mesajul pe care Dumnezeu îl transmitea prin intermediul lui Amos, de data aceasta mesajul debutează cu o interjecție – „vai”.

Este interesant aspectul acesta întrucât interjecțiile nu abundă în scrierea lui Amos. El se găsesc totuși ici și colo cam în aceeași măsură în care apar atât în scrierile celorlalți profeți cât și în cartea Apocalipsa.

Cuvântul poate fi tradus și cu „stai, stop, opriți-vă și luați aminte pentru că ce urmează este foarte important”. Este un cuvânt care ar trebui să ne atragă atenția în mod special la ceea ce urmează.

Amos 6:1

v.1 Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion, și la adăpost pe muntele Samariei, vai de mării aceștia ai celui dintâi dintre neamuri, la cari aleargă casa lui Israel!...

Sionul este un nume bine cunoscut nouă. Este vorba despre acea parte a țării situată în regatul de sud al lui Iuda; Deducem astfel că acest mesaj li se adresează ambelor părți ale națiunii, Iuda și Israelul. Sionul era un centru religios, templul lui Dumnezeu se situa acolo iar Samaria era metropola unui regat puternic.

„Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion” avertizează Amos. Cred că este o referire la faptul că evreii se străduiau să-și facă viața cât mai ușoară. „Vai de cei ce trăiesc fără grijă în Sion”. Poporul se scâldea în lux și trăia într-o perioadă de creștere economică. Cred că aceasta este o dorință puternică manifestată și în generația noastră.

În ce privește Samaria, acolo era capitala regatului de nord. Ahab și Izabela locuiseră acolo și aici fuseseră construite minunate palate de fildeș.

Munții Samariei ofereau fortificații naturale fapt care a ajutat cetatea să le reziste asirienilor vreme de trei ani înainte de a se preda. Samaria a fost o cetate atât de importantă încât, după ce a fost distrusă de către asirieni, Irod, mai târziu, a reconstruit-o. Irod a fost un constructor, operele sale putând fi admirate în întreaga Palestină. El a ridicat din nimic Cezareea și a reconstruit Samaria pentru că a considerat că este situată într-o locație de excepție. Datorită acestor fortificații Israelul se simțea în siguranță.

Numai că Dumnezeu este de altă părere. El spune: „vai de mai marii aceștia ai celui dintâi dintre neamuri, la care aleargă casa lui Israel!...”. „Cel dintâi dintre neamuri” se referă probabil la prinții din Israel care erau bărbați de rang și cu autoritate. La aceste capete ale națiunii, fără frică de Dumnezeu și fără milă, veneau evreii să găsească sprijin și ajutor! Aceste căpetenii nu erau însă interesate decât de profitul și binele propriu. Termenul „cel dintâi dintre neamuri” s-ar putea referi chiar la întreaga națiune Israel, la modul în care aceasta era percepută de celelalte națiuni. Cu alte cuvinte și proiectând în prezent, aparținea Națiunilor Unite și avea o influență considerabilă.

Amos 6:2

v.2 Treceți la Calne și vedeți, duceți-vă de acolo pînă la Hamatul cel mare, și pogorîți-vă în Gat la Filistenii; sînt oare cetățile acestea mai înfloritoare decît cele două împărății ale voastre, și este ținutul lor mai întins decît al vostru?...

„Treceți la Calne și vedeți”. Calne este una dintre cetățile situate la intersecția Tigrului cu râul Zab. În această importantă zonă se afla și cetatea Ninive.

„duceți-vă de acolo pînă la Hamatul cel mare”. Hamat este cel mai important oraș din Siria. Mergem mai la sud...

„și pogorâți-vă în Gat la Filistenii”. Gat este situat la sud, în Filistia, fiind cel mai mare oraș al țării.

„Sunt oare cetățile acestea mai înfloritoare decît cele două împărății ale voastre, și este ținutul lor mai întins decît al vostru?...”. Cu alte cuvinte: „du-te de te uită la celelalte națiuni. De ce crezi că le ești superior? Faci aceleași păcate ca și ei iar responsabilitatea este mult mai mare. Ei nu au avut parte de revelația divină, spre deosebire de voi”.

În continuare Amos va menționa cele trei mari păcate ale Israelului. Sunt păcatele care au determinat căderea regatului de nord. Tot ele au determinat declinul regatului de sud; la fel și Babilonul, Egiptul, Grecia și Roma. Au doborât mai multe națiuni. Ele sunt răspunzătoare și de faptul că țări precum Anglia sau Franța au coborât pe locul doi. La un moment dat se spunea: „soarele nu apune niciodată peste imperiul britanic”; astăzi imperiul însuși se pare că apune.

Aceste trei păcate sunt păcate naționale, păcate pentru care Dumnezeu judecă națiunile. Chiar dacă nu suntem un imperiu sau o națiune mare, trebuie să luăm aminte la aceste avertismente.

Amos 6:3

v.3 **Credeți că ziua nenorocirii este departe, și faceți să se apropie domnia silniciei.**

Israel spunea: „da, vine și ziua judecății dar mai este până atunci...n-are rost să ne facem griji”. Acestea au fost și cuvintele rostite de Ezechia atunci când profetul Isaia i-a spus că avea să vină o judecată și regatul de sud avea să fie dus în captivitate. Ezechia a spus atunci: „se va întâmpla în zilele mele?” Isaia i-a răspuns: „Nu, nu va fi în zilele tale”. Și chiar și Ezechia, care a fost un mare rege, a spus: „atunci e în regulă”.

Generația în care trăim face astfel încât generația nepoților noștri să trăiască într-o lume plină de necazuri și datorii. Mă gândesc cu destulă neliniște la fiica mea și perioada în care ea va trăi. Zilele răului sunt din ce în ce mai aproape de noi.

Care sunt cele trei păcate care au distrus națiunea? Primul dintre ele este menționat în versetul patru.

Amos 6:4

v.4 **Ei se culcă pe paturi de fildeș, și stau întinși a lene pe așternuturile lor; mănîncă miei din turmă, și viței puși la îngrășat.**

Aici sunt menționate sexul ilicit și îmbuibarea. Sunt două păcate ale trupului.

„Ei se culcă pe paturi de fildeș”. Ahab și Izabela construiseră palate de fildeș la Samaria. Aici au fost efectuate săpături numeroase iar arheologii au scos la iveală vase deosebit de frumoase aflate printre ruinele și dărâmăturile unui palat impresionant. Acest palat reprezenta viața plină de lux a clasei superioare. „Ei se culcă pe paturi de fildeș” – probabil că se bucurau de paturi împărătești. Poporul “trăia fără grijă”. “și stau întinși a lene pe așternuturile lor” – Acesta este modul în care își petreceau timpul. Documentele istorice relevează destrăbălarea ce caracteriza curțile regale ale acelor vremuri.

Cineva a încercat să dea o replică mișcării de emancipare a femeilor spunând că locul sexului slab este în bucătărie și în pat.

Îmi permit să vă spun că o asemenea afirmație este îngrozitoare. Nu sunt deloc de acord cu o asemenea convingere; cu toate acestea, îmi dau seama că aceasta reflectă starea națiunii noastre.

Nu știu dacă ați observat că nu număr mare de ziare, care, între noi fie vorba, se vând foarte bine, se scrie foarte mult despre viața socială a țării. De acolo aflăm că sunt tot felul de petreceri la care oamenii beau, destul de mult, iar subiectul principal de discuție: cine cu cine mai stau împreună.

Apoi, aproape toate revistele și ziarele au rubrici speciale despre sexualitate de parcă aceasta este marea problemă ce trebuie rezolvată în România. Este drept, este o problemă, dar cred că nu se va rezolva prin popularizare excesivă – dimpotrivă, aș putea spune.

Dragii mei, trebuie să înțelegem că tendința noastră naturală a oamenilor este să trăim în plăceri care, de cele mai multe ori îmbracă forme ce le fac păcătoase. Dacă tot am făcut referire la libertinajul sexual despre care se vorbește tot mai mult, cred că trebuie menționate câteva lucruri care sunt consecințe directe ale acestei manifestări. În primul rând avem o puternică presiune exercitată asupra familiei. Apoi avem îmbătrânirea populației prin descreșterea natalității. Dragii mei acestea sunt doar începuturile unor probleme ce cu greu pot fi rezolvate.

Când imoralitatea se răspândește începe declinul națiunii, indiferent de grandoearea ei.

Cel de-al doilea păcat național apare în versetul 5

Amos 6:5

[v.5 Aiurează în sunetul alăutei, se cred iscusii ca David în instrumentele de muzică.](#)

În acele zile oamenii ascultau muzică. Poate vă gândiți că jazz-ul, rock-ul sau muzica hard-rock sunt invențiile secolului trecut însă, Israelul asculta asemenea muzică încă din acele vremuri. Caracterul muzicii poate distruge o națiune și, părerea mea este că în acest moment am ajuns într-un asemenea punct. Vi se pare că ce spun este învechit și fără sens. Poate. Unii mai curajoși poate vor veni să-mi spună: “tu habar nu ai de muzică”. Așa este, prea multe nu cunosc despre muzică dar, pot să spun ce îmi place și ce nu. Sunt multe genuri care nu îmi plac în ziua de azi și nu le ascult deloc. Dar să știți, în calitate de consumator, pot să fac o apreciere vis-à-vis de starea pe care o induce acea muzică. Ea este generată nu numai de linia melodică ci și de versuri. Astăzi, observ cu stupoare că în cele mai multe piese apar tot felul de cuvinte abjecte, dezacorduri flagrante care dovedesc distanța apreciabilă dintre muzica practică astăzi și cultura în care muzica ocupa un binemeritat loc.

Despre Israel, profetul spune: “Aiurează în sunetul alăutei, se cred iscusii ca David în instrumentele de muzică.” Muzica însă, nu mai era folosită ca în vremea lui David. David a fost genial iar muzica sa era creată pentru a-L lăuda și înălța pe Dumnezeu. Și în vremea lui Amos erau genii în Israel dar acestea nu mai scriau muzică pentru lauda Domnului. Dimpotrivă, muzica compusă de ei îi îndepărta pe oameni de Dumnezeu. Mi se pare mie sau și astăzi se întâmplă la fel:

Ajungem la cel de-al treilea păcat național.

Amos 6:6

v.6 Beau vin cu pahare largi, se ung cu cel mai bun untdelemn, și nu se întristează de prăpădul lui Iosif!

“Beau vin cu pahare largi” – nu în pahare obișnuite ci într-unele largi; deveniseră alcoolici.

“se ung cu cel mai bun untdelemn, și nu se întristează de prăpădul lui Iosif!”. În acele zile se acorda o atenție deosebită alegerii celei mai bune crème hidratante, și cel mai eficient deodorant. Nu mă deranjează să fac o asemenea mențiune pentru că televiziunile nu se sfiesc s-o facă în fiecare zi, indiferent de oră. În Israel în acele vremuri era destul de important să folosești un deodorant bun. Cu toate acestea, consumul de alcool a determinat prăbușirea țării.

Consumul de alcool este responsabil și de declinul țării noastre, alături de o serie de alte păcate și, din nefericire, nimeni nu ia poziție. În țara noastră există un număr alarmant de alcoolici și, mulți alții influențați de consumatorii de alcool. Majoritatea accidentelor mortale de mașină sunt determinate de consumul de alcool la volan. Cu toate acestea, nimeni nu protestează. Dimpotrivă există plângeri cu privire la prețurile prea mari ale produselor alcoolice.

Deci, păcatele cărnii (sexul liber și îmbuibarea), muzica păgână și consumul de alcool sunt cele trei păcate care au doborât marile națiuni ale lumii.

Orice inimă sensibilă nu poate să nu fie impresionată de ceea ce se petrece în țara noastră astăzi. Paradoxul este că încercăm să oferim explicații spunând că, de fapt, suntem civilizați, că avem o nouă moralitate și că, în sfârșit, am scăpat de noțiunile puritane. Acesta să fie oare scopul noii generații?

În orice caz, mesajul lui Amos s-a împlinit chiar în zilele sale. Regatul de nord a fost distrus și a fost dus în captivitate. Acestea sunt păcatele care au dus la distrugerea sa. În versetul 4 este vorba despre îmbuibare și sex liber; în versetul 5 este amintită muzica păgână iar în versetul 6 citim despre consumul de alcool. Aceeași veche poveste: vin, femei și muzică. Acestea sunt elementele pe care le menționează unii când se gândesc la esența vieții. De fapt, aceste elemente nu caracterizează viața ci, mai degrabă, moartea. Există o filozofie de viață îmbrățișată de mulți și al cărei motto este: mănâncă și bea, bucură-te pentru că mâine poate muri. Există și o alta care spune: adună margaretele până nu îți cresc pe piept! Cu alte cuvinte, fă-ți din plin de cap. Dar dacă un om sau un popor o apucă în această direcție, va descoperi rapid că drumul nu duce la oala cu aur; drumul se va dovedi o înfundătură care duce la moarte.

Toate acestea scot la iveală ceva foarte interesant în legătură cu inima omului. Poți să-i dai tot ce este în lumea aceasta și tot nu este mulțumită. Nu este ciudat? Doar Dumnezeu este acela care poate să umple golul din inima omului.

Nelegiuirile Israelului vor duce, în cele din urmă, la distrugerea națiunii.

Amos 6:7

v.7 De aceea vor merge în robie, în fruntea prinșilor de război; și vor înceta strigătele de veselie ale acestor desfățați.

„De aceea”. Un predicator a spus cândva că atunci când ajungem la o asemenea expresie în Biblie trebuie să fim atenți la ceea ce urmează după ea. În cazul nostru, expresia „de aceea” este urmată de o afirmație deosebit de importantă, conform căreia, datorită acestor trei mari păcate, regatul de nord va fi primul care își va pierde independența. Aceasta era direcția în care se deplasau cu rapiditate. Erau mai aproape ca oricând de acest deznodământ decât își puteau imagina.

Amos 6:8

v.8 Domnul Dumnezeu a jurat pe Sine însuși, și Domnul, Dumnezeul oștirilor, a zis: „Mi-e scîrbă de mîndria lui Iacov, și-i urăsc palatele; de aceea, voi da în mîna vrăjmașului cetatea cu tot ce este în ea.

Palatele lor erau locuri ale corupției și magazii pentru ceea ce furaseră de la sărmani. Dumnezeu le ura. Dacă doriți să aflați care este atitudinea lui Dumnezeu față de filozofia din zilele noastre cu privire la noua moralitate, la sexul ilicit, îmbuibare, muzică degradantă și consumul de alcool, citiți cu atenție acest fragment din Amos. Dumnezeu spune clar aici că urăște aceste comportamente. Rezultatul practicării acestor păcate a fost că Israelul a devenit o națiune fără Dumnezeu. Acestea sunt lucrurile care te vor îndepărta și pe tine de Dumnezeu sau, mai bine spus te vor ține departe de El.

Amos 6:9

v.9 Și dacă vor mai rămînea zece oameni într’o casă vor muri.

Să fie aceasta o referire la o epidemie de mari proporții? Tot ce-i posibil!

Amos 6:10

v.10 Cînd unchiu-său va lua pe cel mort să-l ardă, ridicîndu-i oasele din casă, și va întreba pe cel din fundul casei: „Mai este cineva cu tine?” Acela va răspunde: „Nimeni”... Iar celalt va zice: „Tăcere! Căci nu trebuie să pomenim acum Numele Domnului!”

Iată o afirmație ciudată. Vă propun în continuare explicația oferită de Dr. Charles L. Feinberg, preluată din cartea ”Ioel, Amos și Obadia”, o explicație pe care o consider corectă.

Și el consideră că aici este vorba despre o plagă, o epidemie de mari proporții. Citez: „cât de răspândită va fi această plagă aflăm din versetul 10. Când una dintre rude, căreia îi revenea sarcina înmormântării, venea să ia cadavrul din casă pentru a-l arde, el mai găsea acolo, din zece câți locuiau înainte, o singură persoană. Aceasta stătea ascunsă undeva printr-o cămăruță din interior, așteptând momentul în care molima îl va lovi și pe el. În vechiul Israel, în conformitate cu Geneza 3:19, cei care mureau erau înmormântați. Noul Testament este și el susținătorul acestei practici. Prin urmare, incinerarea era considerată o practică greșită, nefiind deloc încurajată. Cazurile prezentate aici și în 1 Samuel 31:12 sunt cazuri izolate. În aceste situații s-a apelat la incinerare ca mijloc profilactic, pentru ca molima să nu se răspândească. În pasajul din 1 Samuel s-a recurs la incinerare pentru ca trupurile lui Saul și ale fiilor acestuia să nu fie batjocorite în continuare de către filistenii. Atunci când cel rămas în casă era întrebat dacă a mai rămas cineva în viață, răspunsul său era negativ. Imediat acest om era sfătuit să stea liniștit pentru ca nu cumva Numele Domnului să fie rostit atunci când era anunțată moartea celorlalți din casă sau când respectivul aducea mulțumiri pentru că este încă în viață. Pedepsa determina apariția fricii și astfel se abțineau și să mai rostească Numele Domnului (care ar fi trebuit să reprezinte singura lor scăpare în acele vremuri grele) ca nu cumva o pedeapsă mai mare să nu se abată asupra lor. (Am încheiat citatul!)

Amos 6:11

v.11 Căci iată că Domnul poruncește să se dărîme casa cea mare, și să se facă bucăți casa cea mică.

Oricum, cred că aici este clară intenția cu care era îngăduită acea epidemie – judecata. Dragii mei ea va veni în cele din urmă.

Să încheiem aici incursiunea de astăzi în capitolul 6 al cărții profetului Amos. Am văzut că Dumnezeu exprimă sentința unei judecăți ce se va abate ca o urgie asupra lor.

În întâlnirea noastră viitoare vom aborda efemeritatea bucuriilor pământești și modul în care evaluează Dumnezeu starea spirituală a omului.

Până atunci însă, Rămâneți cu har și pace!